

Cílem této práce je provedení pilotního šetření v organizacích, jež se prakticky zabývají léčebným pedagogicko-psychologickým ježděním (LPPJ) v ČR. Představuje léčebné pedagogicko-psychologické ježdění jako metodu využitelnou v rámci ucelené rehabilitace a zamýšlí se nad rolí, kterou by v této oblasti mohl zaujímat sociální pracovník. Pro bližší nastínění metody je část práce věnována jejímu historickému vývoji, legislativnímu rámci a faktorům působícím v LPPJ, které pak ilustruje na využití metody u vybraných skupin klientů. Jsou specifikovány i požadavky na pracovníky a na nutné zázemí.

Předmětem praktické části je samotné šetření v organizacích provozujících LPPJ. Zaměřuje se na zmapování současné situace v těchto zařízeních jak po stránce organizační, tak po stránce personálního zajištění a konkrétní praxe. Tato práce vychází z předpokladu, že v praxi se organizace i samotní terapeuti LPPJ potýkají s mnohými problémy. Zvláštní pozornost je tedy věnována jejich identifikaci a nástinu možných řešení.

Pro zjištění potřebných informací jsem použila dvou typů dotazníků, které byly za tímto účelem zkonstruovány. První z nich je zaměřen na získání faktických údajů o konkrétním zařízení a druhý se zaměřuje přímo na terapeuty LPPJ a zjišťuje jak faktické údaje týkající se jejich vzdělání a dalších kompetencí v oboru, tak jejich subjektivních názorů na danou problematiku.

Zjištěné údaje o jednotlivých zařízeních nepotvrdily domněnku, že se výrazně liší situace v organizacích příspěvkových a neziskových; jediný výrazný rozdíl představují větší finanční problémy na straně neziskových organizací, zatímco v příspěvkových organizacích je jako nejvýraznější problém vnímáno neakceptování metody jako rovnocenné s ostatními metodami rehabilitace. Získané faktické informace budou poskytnuty ve formě informačního přehledu zúčastněným organizacím za účelem zvýšení jejich vzájemné informovanosti.